

Opr. št. 1187/2014

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
ODVETNIŠKA ZBORNICA SLOVENIJE

Ljubljana, 17. 12. 2015

ODLOČBA

Podpis pristojne osebe:

Disciplinska komisija II. stopnje pri Odvetniški zbornici Slovenije, Pražakova 8, Ljubljana, je v senatu pod predsedstvom odvetnika Antona Nosana in ob sodelovanju članov senata, odvetnika mag. Miha Šipca kot poročevalca ter Igorja Beleta iz Ministrstva za pravosodje RS, v disciplinski zadevi zoper odvetnika [redacted] po pritožbi disciplinskega obdolženca z dne 11.9.2015, zaradi disciplinske kršitve po 4. tč. 77.a člena Statuta Odvetniške zbornice Slovenije v zvezi s 60. členom Zakona o odvetništvu, na seji dne 9.11.2015

odločila:

Pritožba disciplinskega obdolženca z dne 11.9.2015 zoper odločbo Disciplinske komisije I. stopnje pri Odvetniški zbornici Slovenije opr. št. 1187/2014 z dne 1.7.2015, se zavrne kot neutemeljena in se potrdi odločba Disciplinske komisije I. stopnje pri Odvetniški zbornici Slovenije.

Disciplinski obdolženec [redacted] je dolžan plačati povprečnino za postopek na drugi stopnji v višini 200,00 EUR v roku 30 dni na transakcijski račun Odvetniške zbornice Slovenije, v primeru zamude skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od prvega dne zamude dalje do plačila.

OBRAZLOŽITEV:

Disciplinska komisija I. stopnje pri Odvetniški zbornici Slovenije (v nadaljevanju: Disciplinska komisija I. stopnje) je z odločbo opr. št. 1187/2014 z dne 1.7.2015, odvetnika [redacted] spoznala za odgovornega kršitve dolžnosti pri opravljanju odvetniškega poklica, ker je nevestno zastopal stranko [redacted] v pravnem postopku Okrajnega sodišča v Ljubljani, opr. št. VI P 576/2012, in sicer je opustil potrebna pravna dejanja za stranko, s tem, da ni pristopil na narok dne 14.3.2014, niti ni o njem obvestil svoje stranke in ni seznanil stranke s sodbo, opr. št. VI P 576/2012 z dne 14.3.2014, ki jo je prejel dne 17.4.2014, s čimer je kršil razmerje med odvetnikom in stranko ter s tem storil lažjo

kršitev odvetnikove dolžnosti pri opravljanju odvetniškega poklica po 4. tč. 77.a čl. Statuta Odvetniške zbornice Slovenije (v nadaljevanju: Statut OZS). Zaradi navedene kršitve mu je Disciplinska komisija I. stopnje na podlagi 79. člena Statuta OZS kot disciplinski ukrep izrekla plačilo denarni kazni v višini 2.000,00 EUR in mu na podlagi 6. člena Pravilnika o povrnitvi stroškov in določitvi povprečnine v disciplinskem postopku naložila še plačilo povprečnine v znesku 200,00 EUR, vse na račun OZS v roku 30 dni po pravnomočnosti odločbe in pod izvršbo, v primeru zamude skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

Zoper prvostopno odločbo je disciplinski obdolženec, odvetnik [REDACTED] vložil pravočasno pritožbo, v kateri navaja, da je dejansko stanje ugotovljeno zmotno in nepopolno, saj je šlo v predmetni zadevi za spor majhne vrednosti in bi ob pravilni interpretaciji določb ZPP disciplinska komisija videla, da kršitev ni bilo. Disciplinski obdolženec v pritožbi zatrjuje, da je po prejemu prve pripravljalne vloge tožeče stranke opravil telefonsko konferenco s svojo stranko [REDACTED] in mu takrat predložil navedbe in listine, ki jih je predložila tožeča stranka in iz katerih izhaja drugače, kot so trdili oni. Ob tem mu je še pojasnil, da glede na navedbe in listine, ki izkazujejo večji obseg izvedenih del, v odsotnosti drugih dokazov ne bo uspešen. Dolinar je pri svojih navedbah vztrajal, pri čemer sta se še dogovorila, da bo zaradi nižjih stroškov na narok pristopil sam. Po prejemu vabila je disciplinski obdolženec vabilo se isti dan posredoval [REDACTED] po navadni pošti. Disciplinski obdolženec ob tem priznava, da [REDACTED] es ni nemudoma obvestil o prejeti sodbi, vendar pa v zvezi z domnevnim očitkom, da ni bila vložena pritožba, ponovno opozarja na pravila v postopku v sporih majhne vrednosti, sodba namreč po njegovi presoji ne vsebuje kršitev določb postopka, pravilno pa je bilo uporabljeno tudi materialno pravo. Disciplinski obdolženec poleg tega tudi meni, da mu je bila izrečena nesorazmerno visoka sankcija, ki dejansko dosega skoraj 10 % njegovega letnega prometa in presega vrednost spornega predmeta v pravi za 4x. Na podlagi vsega navedenega disciplinski obdolženec Disciplinski komisiji II. stopnje predlaga, da njegovi pritožbi ugodi in izpodbijano odločbo spremeni tako, da ga spozna za neodgovornega očitane disciplinske kršitve.

Disciplinska komisija II. stopnje pri Odvetniški zbornici Slovenije (v nadaljevanju: Disciplinska komisija II. stopnje) je izpodbijano odločbo preizkusila v okviru kršitev, ki jih je v pritožbi zatrjeval pritožnik, ter v okviru kršitev postopka, na katere pritožbeni senat pazi po uradni dolžnosti.

Pritožba disciplinskega obdolženca zoper odločbo Disciplinske komisije I. stopnje opr. št. 1187/2014 z dne 1.7.2015, je neutemeljena, zato jo je Disciplinska komisija II. stopnje zavrnila ter potrdila izpodbijano odločbo Disciplinske komisije I. stopnje.

Uvodoma pritožbeni senat ugotavlja, da disciplinski obdolženec v izkaz svojih trditev ni predložil oz. predlagal prav nobenega dokaza. V postopku pred Disciplinsko komisijo I. stopnje je imel možnost podati pojasnila na prijavo, odgovor na zahtevo za uvedbo disciplinskega postopka, pravilno pa je bil vabljen tudi na disciplinsko obravnavo. Nič od navedenega disciplinski obdolženec ni storil. Ravno nasprotno, v postopku pred Disciplinsko komisijo I. stopnje je bil popolnoma pasiven. Zoper prvostopno odločbo je nato sicer vložil pritožbo, v kateri očitane kršitve zanika in

navaja svojo verzijo dogodkov, vendar svojih trditev z ničimer ne podpre (npr. predložitev listinskih dokazov, predlog za zaslihanje, ...).

Disciplinska komisija II. stopnje ugotavlja, da je Disciplinska komisija I. stopnje na podlagi izvedenega dokaznega postopka dejansko stanje v predmetni zadevi ugotovila pravilno in popolnoma, na tako ugotovljeno dejansko stanje pa je nato tudi pravilno uporabila materialno pravo. Odločitev Disciplinske komisije I. stopnje je skladna z vsemi listinami v spisu, je logično obrazložena in argumentirana, zato Disciplinska komisija II. stopnje nima nobenega razloga, da bi v kateremkoli segmentu podvomila v pravilnost izpodbijane odločitve. Tudi Disciplinska komisija II. stopnje verjame prijavitelju, da ga disciplinski obdolženec ni obvestil o razpisnem naroku, saj ne dvomi v to, da bi se v nasprotnem primeru stranka naroka (vsaj sama) nedvomno udeležila in poskrbela za varstvo svojih pravic. Po drugi strani Disciplinska komisija II. stopnje ne verjame disciplinskemu obdolžencu, da je vabilo na narok stranki posredoval. V pravilnost takšnega zaključka Disciplinske komisije II. stopnje še dodatno prepričuje s strani disciplinskega obdolženca priznana okoliščina, da o prejeti sodbi svoje stranke ni nemudoma obvestil (temveč šele potem, ko je bila sodba že pravnomočna in izvršljiva), kar kaže na izredno neskrbnost disciplinskega obdolženca v predmetni zadevi. S tem v zvezi je po oceni Disciplinske komisije II. stopnje povsem neprepričljiv tudi argument disciplinskega obdolženca, da pritožbe iako ali tako ne bi bilo smiselno vložiti, ker naj sodba ne bi vsebovala nobenih kršitev določb postopka, materialno pravo pa naj tudi ne bi bilo nepravilno uporabljeno. Pravica do pritožbe oz. pravnega sredstva je ustavno zagotovljena človekova pravica, ki vključuje pravico posameznika – stranke postopka, da se svobodno in samostojno odloči o tem, ali bo določeno (v postopku predvideno oz. dopustno) pravno sredstvo uporabila ali ne. Seveda odvetnik svoji stranki kot njen pooblaščenec svetuje, ali je vložitev pravnega sredstva v konkretnem primeru smotna ali ne, nikakor pa ne more kar sam arbitrarno odločati, kakšna bo oz. naj bo volja stranke, brez njene vednosti in ji sodbo posredovati šele, ko je ta že zdavnaj pravnomočna.

Disciplinski obdolženec si tudi napačno tolmači določbe ZPP o sporih majhne vrednosti. Samo dejstvo, da izvedba glavne obravnave v sporih majhne vrednosti ni obvezna (razen v primeru, da odločitve ni mogoče sprejeti zgolj na podlagi listinskih dokazov oz. v primeru, če izvedbo glavne obravnave katera od strank izrecno zahteva – prim. 2. in 3. odst. 454. čl. ZPP) in da stranke na njej (praviloma) ne morejo več navajati (novih) dejstev in predlagati (novih) dokazov, še ne pomeni, da v primeru, da sodišče narok za glavno obravnavo razpiše (ne)udeležba na tem naroku za odločitev v postopku ne more biti odločilna. Ravno nasprotno dejansko izhaja tudi iz konkretnega primera. Sodišče je poleg vabila na narok strankama posredovalo tudi vabila za zaslihanje, saj je očitno presodilo, da končne odločitve ne more sprejeti zgolj na podlagi predloženih listinskih dokazov, temveč mora za sprejem pravilne odločitve izvesti še dokaz z neposrednim zaslihanjem strank na glavni obravnavi. Na naroku za glavno obravnavo dne 14.3.2014, na katerega je bil disciplinski obdolženec kot pooblaščenec tožene stranke pravilno in pravočasno vabljen, vendar nanj ni pristopil, je nato sodišče izvajalo dokaze – vpogledalo je v listinsko dokumentacijo in zaslišalo tožnika. Pri izvedbi dokaznega postopka [redacted] kot toženec zaradi opustitev disciplinskega obdolženca tako sploh ni sodeloval, kar nedvomno vpliva na končno odločitev že iz razloga, ker pred razpravljajočim sodiščem ni bil zaslišan (čeprav je sodišče njegovo zaslihanje očitno ocenilo kot

relevantno za odločitev), posledično sam tudi ni mogel potrditi svojih navedb, ki jih je kot toženec podal v predmetnem pravnem postopku (v smislu pravila o povezanosti trditvenega in dokaznega bremena). Poleg tega disciplinski obdolženec očitno spregleda, da 1. odst. 455. čl. ZPP določa, da če pravilno vabljen stranka na narok, ki ga je razpisalo sodišče, ne pride, se šteje, da umika vse dokazne predloge, razen listinskih dokazov, ki jih je predhodno že predložila sodišču. Trditve disciplinskega obdolženca, da bi morala Disciplinska komisija I. stopnje, če bi upoštevala, da je šlo v obravnavanem primeru za spor majhne vrednosti, ugotoviti, da kršitev ni bilo, se tako izkaže za popolnoma neutemeljene. Disciplinska komisija II. stopnje ob tem še dodaja, da je razmerje med stranko in odvetnikom kot njenim pooblaščenem mandatno razmerje, ki temelji na obligaciji prizadevanja (in ne obligaciji uspeha). Argumenti disciplinskega obdolženca v smislu, da je šlo za spor majhne vrednosti, za katerega so značilne prekluzije že v fazi pisnega postopka in omejeni razlogi za izpodbijanje sodbe z majhno verjetnostjo uspeha, zato tudi iz tega razloga ne morejo "opravičiti" oz. relativizirati kršitev, ki jih je storil disciplinski obdolženec pri zastopanju stranke, ki mu je s pooblastitvijo izkazala svoje zaupanje in se upravičeno zanesla na to, da bo strokovno in z dolžno profesionalno skrbnostjo poskrbel za varstvo njenih pravic, ne glede na to kakšen je nato končni izid postopka.

Po pregledu spisovnega gradiva ter po preizkusu razlogov izpodbijane prvostopne odločbe in pritožbenih navedb disciplinskega obdolženca tako Disciplinska komisija II. stopnje ugotavlja, da je Disciplinska komisija I. stopnje vsa odločilna dejstva v predmetnem postopku ugotovila pravilno in popolnoma, izvedla je vse potrebne dokaze, jih ocenila, naredila pravilne dokazne zaključke in zanje navedla tudi dovolj prepričljive razloge. Dokazna ocena Disciplinske komisije I. stopnje je logična, prepričljiva in izkustveno sprejemljiva. Disciplinska komisija II. stopnje tako kot v celoti pravilni in utemeljeni pritrjuje odločitvi Disciplinske komisije I. stopnje, da je disciplinski obdolženec s svojim nevestnim zastopanjem storil disciplinsko kršitev po 4. tč. 77.a člena Statuta OZS.

Upoštevajoč težo in posledice storjene kršitve (zaradi nevestnega zastopanja je bilo prijavitelju dejansko onemogočeno, da bi se udeleževal postopka, ki je tekel zoper njega kot toženo stranko in v tem postopku branil svoje pravic in koristi) ter dejstvo, da je bil disciplinski obdolženec predhodno že dvakrat spoznan kot odgovoren za istovrstno disciplinsko kršitev, je po presoji Disciplinske komisije II. stopnje izrečen disciplinski ukrep primeren in sorazmeren teži ponovljene kršitve (prim. 83. člen Statuta OZS). Premožensko stanje disciplinskega obdolženca po presoji Disciplinske komisije II. stopnje ni tako slabo, da disciplinski obdolženec ne bi mogel plačati izrečene denarne kazni. Kar se tiče zatrjevane okoliščine, da naj bi izrečena denarna kazen presegala vrednost spornega predmeta v pravdi za 4x, pa le-ta za presoja ni relevantna, saj niti Statut OZS niti Zakon o odvetništvu takšnega merila za izbiro vrste in višine sankcije ne predvideva.

Na podlagi vsega obrazloženega Disciplinska komisija II. stopnje zaključuje, da pritožba disciplinskega obdolženca zoper izpodbijano odločbo Disciplinske komisije I. stopnje ni utemeljena. Ker pritožbeni senat tudi ni ugotovil nobenih kršitev določb postopka, na katere pazi po uradni dolžnosti, je odločil kot izhaja iz izreka predmetne odločbe.

Odločitev o plačilu povprečnine temelji na 6. členu Pravilnika o povrnitvi stroškov in določitvi povprečnine v disciplinskem postopku. Slednji določa, da se povprečnina določi v znesku, ki znaša najmanj eno desetino zadnje uradno objavljene povprečne mesečne neto plače v Republiki Sloveniji na zaposleno osebo in največ do višine zneska te plače. Upoštevajoč težo, zamotanost ter trajanje predmetnega postopka je Disciplinska komisija II. stopnje povprečnino za postopek druge stopnje v konkretnem primeru odmerila na znesek 200,00 EUR.

V Ljubljani, dne 9.11.2015

odvetnik Anton Nosan,
predsednik senata Disciplinske komisije II. stopnje

ODVETNIK
Anton Nosan
Komenskega 36, 1000 Ljubljana

ODVETNIŠKA ZBORNICA SLOVENIJE
Ljubljana, Pražakova 8
DISCIPLINSKA KOMISIJA I. STOPNJE

Opr. št. 1187/2014

ODLOČBA

ODLOČBA JE PRAVNO MOČNA
ODVETNIŠKA ZBORNICA SLOVENIJE

Ljubljana, 17. 12. 2014 20 11
Podpis pristojne osebe:

Disciplinska komisija I. stopnje pri Odvetniški zbornici Slovenije, Ljubljana, Pražakova 8, je v senatu pod predsedstvom odvetnika Uroša Dolinarja, ob sodelovanju članov senata odvetnika Bojana Štrasnerja in članice senata Nine Koželj, v disciplinski zadevi zoper odvetnika [redacted] na zahtevo namestnika disciplinskega tožilca za uvedbo disciplinskega postopka opr. št. 1187/2014 z dne 19.1.2015, zaradi disciplinske kršitve po 4. tč. 77.a člena Statuta, po opravljeni disciplinski obravnavi, v nenavzočnosti disciplinskega obdolženca, v navzočnosti namestnika disciplinskega tožilca odvetnika Boruta Markoška, strokovne sodelavke Odvetniške zbornice Slovenije Petre Knez in zapisničarice Diane Benedičič Žibrat, dne 1.7.2015

odločila:

Disciplinski obdolženec,
[redacted] pisan v imenik odvetnikov dne 12.4.2006
pod številko 396/06, z odvetniško pisarno v [redacted]
disciplinskem postopku,

je odgovoren

kršitve dolžnosti pri opravljanju odvetniškega poklica, ker je

nevestno zastopal stranko [redacted] v
pravdnem postopku Okrajnega sodišča v Ljubljani, opr. št. VI P 576/2012, ker je opustil
potrebna pravna dejanja za stranko, s tem da ni pristopil na narok dne 14.3.2014, niti ni o
njem obvestil svoje stranke in ni seznanil stranke s sodbo, opr. št. VI P 576/2012 z dne
14.3.2014, ki jo je prejel dne 17.4.2014, in s tem kršil razmerje med odvetnikom in
stranko.

S tem je disciplinski obdolženec lažje kršil odvetnikovo dolžnost pri opravljanju
odvetniškega poklica po 4. tč. čl. 77. a. Statuta OZS

in se mu po 79. členu Statuta OZS izreče disciplinski ukrep

DENARNA KAZEN v višini 2.000,00 EUR

Disciplinski obdolženec je dolžan plačati denarno kazen 2.000,00 EUR in povprečnino v znesku 200,00 EUR, na podlagi 6. člena Pravilnika o povrnitvi stroškov in določitvi povprečnine v disciplinskem postopku, na račun Odvetniške zbornice Slovenije SI56 0510 0801 0472 888, odprt pri ABANKI d.d., v roku 30 dni po pravnomočnosti odločbe, pod izvršbo. V primeru zamude plačila se obračunajo zakonske zamudne obresti.

Obrazložitev:

Namestnik disciplinskega tožilca je vložil zahtevo za uvedbo disciplinskega postopka na podlagi prijave [redacted] (v nadaljevanju prijavitelj), v kateri navaja, da ga je zastopal v postopku Okrajnega sodišča v Ljubljani opr. št. VI P 576/2012, pri čemer pa se disciplinski obdolženec v predmetni zadevi ni udeležil naroka za glavno obravnavo dne 14.3.2014, niti o razpisnem naroku ni obvestil prijavitelja, prav tako pa prijavitelja ni seznanil s prejeto sodbo navedenega sodišča, izdano dne 14.3.2014.

Disciplinski obdolženec pojasnila na prijavo ni podal, prav tako ni odgovoril na zahtevo za uvedbo disciplinskega postopka.

Pravilno vabljeni disciplinski obdolženec na disciplinsko obravnavo ni pristopil, niti svojega izostanka ni opravičil. Zato je senat skladno z 89. členom Statuta OZS obravnavo opravil v nenavzočnosti disciplinskega obdolženca.

V dokazne namene je senat disciplinske komisije I. stopnje (v nadaljevanju senat) vpogledal in prebral dopis prijavitelja z dne 29.5.2014, dopis OZS odvetniku v pojasnilo z dne 10.6.2014, dopis OZS ponovno odvetniku v pojasnilo z dne 7.7.2014, odstop OZS namestniku disciplinskega tožilca z dne 4.8.2014, zahteva za uvedbo disciplinskega postopka namestnika disciplinskega tožilca z dne 19.1.2015, odstop OZS DK I. stopnje z dne 22.1.2015, obvestilo prijavitelju OZS z dne 22.1.2015, zahteva za uvedbo disciplinskega postopka v pojasnilo odvetniku z dne 22.1.2015, izpis stanja o dolgovanem znesku, potrdilo o plačilu, potrdilo o opravljenih storitvah, sodba Okrajnega sodišča v Ljubljani opr. št. VI P 576/2012 z dne 14.3.2014, zapisnik o glavni obravnavi opr. št. VI P 576/2012 z dne 14.3.2014, fotokopija odredbe o vabljenju disciplinskega obdolženca na glavno obravnavo z dne 5.2.2014, skupaj s vročilnico, poziv za plačilo obveznosti odvetnika [redacted] z dne 12.5.2014 in izpis iz evidence izrečenih disciplinskih ukrepov.

Senat po oceni in presoji vsakega dokaza posebej in vseh dokazov skupaj ugotavlja, da je disciplinski obdolženec storil kršitev svoje dolžnosti pri opravljanju odvetniškega poklica po 4. točki 77.a člena Statuta. Navedeno kršitev stori odvetnik, ki nevestno zastopa stranko, ki pomeni kršitev razmerja med odvetnikom in stranko.

Prijavitelj v prijavi z dne 29.5.2014 navaja, da ga disciplinski obdolženec, katerega je pooblastil za zastopanje v postopku Okrajnega sodišča v Ljubljani opr. št. VI P 576/2012 (v katerem je bil udeležen kot tožena stranka), ni obvestil o razpisnem naroku za glavno

obravnavo na dan 14.3.2015, da se disciplinski obdolženec niti sam ni udeležil navedenega naroka ter, da ga disciplinski obdolženec ni obvestil o prejeti sodbi v predmetni zadevi, izdani dne 14.3.2014. Senat je opisanim navedbam sledil, saj so skladne z listinskimi dokazili.

Iz odredbe sodišča z dne 5.2.2014 namreč izhaja, da je sodišče v predmetni zadevi obe stranki, torej tudi toženo stranko kot prijavitelja, na narok za glavno obravnavo na dan 14.3.2014 vabilo po odvetniku, pri čemer je iz vročilnice razvidno, da je disciplinski obdolženec navedeno vabilo prejel dne 12.2.2014. Nadalje iz zapisnika o glavni obravnavi opr. št. VI P 576/2012 z dne 14.3.2014 izhaja, da se na strani tožene stranke obravnave dne 14.3.2014 ni nihče udeležil. Glede na navedeno je nedvomno, da se disciplinski obdolženec navedene obravnave ni udeležil, pri čemer svojega izostanka niti ni opravičil kot izhaja iz sodbe Okrajnega sodišča v Ljubljani opr. št. VI P 576/2012 z dne 14.3.2014. Senat verjame navedbam prijavitelja, da ga disciplinski obdolženec ni obvestil o razpisnem naroku, saj senat ne dvomi, da bi se prijavitelj v nasprotnem primeru kot zainteresirana stranka obraniti svoje pravice udeležil navedenega naroka. Navedeno prizadevanje je izkazano že z danim pooblastilom disciplinskemu obdolžencu, da ga zastopa v predmetni zadevi.

Nadalje iz vročilnice (priloga A 5-6) izhaja, da je disciplinski obdolženec sodbo Okrajnega sodišča v Ljubljani opr. št. VI P 576/2012 z dne 14.3.2014, prejel dne 17.4.2014. Glede na opustitev obvestila prijavitelja o naroku za glavno obravnavo, pa je senat prepričan, da tudi o prejeti sodbi disciplinski obdolženec prijavitelja ni obvestil. Navedeno stališče senata pa je utrdilo tudi postopanje disciplinskega obdolženca v predmetnem disciplinskem postopku, saj je kljub prejemu prijave, zahteve za uvedbo disciplinskega postopka, kot tudi vabila na ustno obravnavo, ostal neodziven.

Pristop na narok za glavno obravnavo, kot tudi obveščanje stranke o prejetih vlogah sodišča je ena izmed poglavitnih dolžnosti opravljanja odvetniškega poklica. Skladno izhaja iz 2. odstavka 44. člena Kodeksa odvetniške poklicne etike. Navedeno določilo namreč določa, da naj odvetnik o svojem delu in postopanju stranko redno obvešča, omogoči naj ji vsak čas vpogled v stanje zadeve, jo pouči o dejanskem stanju in o pravnih vprašanjih ter ji sporoči potrebne podatke iz sodnih in drugih spisov ali iz opravljenih poizvedb.

Ker disciplinski obdolženec prijavitelja ni obvestil o naroku za glavno obravnavo, se navedeni le-tega ni mogel udeležiti, prav tako pa se zaradi opustitve obvestila o prejeti sodbi s strani disciplinskega obdolženca, zoper zanj neugodno sodbo ni mogel pritožiti (iz sodbe namreč izhaja, da je bilo tožbenemu zahtevku v celoti ugodeno). Iz vsega navedenega izhaja nevestno zastopanje disciplinskega obdolženca, ki pomeni kršitev razmerja med odvetnikom in stranko.

Glede na navedeno senat ugotavlja, da so izpolnjeni znaki očitane disciplinske kršitve. Zato je senat disciplinskega obdolženca spoznal za odgovornega storitve disciplinske kršitve po 4. točki 77. a člena Statuta OZS.

Pri izreku disciplinskega ukrepa je senat disciplinske komisije I. stopnje disciplinskemu obdolžencu izrekel disciplinski ukrep denarno kazen. Pri izbiri disciplinskega ukrepa, kot tudi pri določitvi višine le-tega, je senat upošteval, da je disciplinski obdolženec predhodno že dvakrat bil spoznan za istovrstno disciplinsko kršitev, kot tudi dejstvo, da so posledice ravnanja oziroma opustitve dolžnih ravnanj disciplinskega obdolženca za prijavitelja velike (saj mu je bilo onemogočeno, da bi se aktivno udeleževal v postopku, ki je tekel zoper njega ter branil svoje pravice in koristi).

Disciplinski obdolženec je bil spoznan za odgovornega storitve disciplinske kršitve, zato je skladno s 6. točko Pravilnika o povrnitvi stroškov in določitvi povprečnine v disciplinskem postopku dolžan plačati povprečnino kot izhaja iz izreka te odločbe.

Pravni pouk: Zoper to odločbo je dovoljena pritožba v roku 15 dni od dneva vročitve overjenega prepisa odločbe. Pritožbo je potrebno vložiti pisno v dveh izvodih pri Odvetniški zbornici Slovenije, o njej pa bo odločala disciplinska komisija II. stopnje OZS.

Ljubljana, 1.7.2015

Odvetnik Uroš Dolinar
Predsednik senata
Disciplinske komisije I. stopnje

Odločbo prejmejo:

- disciplinski obdolženec [REDACTED]
- disciplinski tožilec pri OZS
- Odvetniška zbornica Slovenije

